

Іван Євграфович Ададуров
(1879–1938)

Український хімік, доктор технічних наук, професор. Народився в м. Сновськ Чернігівської області в родині інженера. Вищу освіту здобув у Варшавському Політехнічному інституті. У 23 роки опублікував свою першу наукову роботу «До питання про походження нафти» у журналі «Хімік».

До 1928 року працював інженером та виконував адміністративну роботу на хімічних підприємствах спочатку Російської імперії, а потім Радянської України. Брав активну участь у відновленні і розвитку хімічної промисловості України: за його активної участі були збудовані дзеркальний, пляшковий і скляний заводи в с.Костянтинівка (нині місто в Донецької обл.), створено цех одержання сульфатної кислоти контактним способом і цех виробництва цинкових білил на Костянтинівському хімічному заводі.

Від 1928 до 1933 року завідував кафедрою основної хімічної технології Одеського хіміко-технологічного інституту, а в 1933–1938 роках — кафедрою технології неорганічних речовин Харківського хіміко-технологічного інституту. Читав курс хімічного каталізу в Харківському університеті. 1937 року Вища атестаційна комісія присудила Ададурову науковий ступінь доктора технічних наук без захисту дисертації.

Удосконалив технології виробництва сульфатної та нітратної кислот і різних солей, а також технології приготування каталізаторів для процесів окиснення оксиду Сульфуру. Запропонував теорію окиснення амоніаку, яка пояснює механізм утворення з амоніаку оксиду Нітрогену.

Провів багато досліджень з удосконалення процесів виробництва сульфатної та нітратної кислот, одержання різних солей.

Є автором наукових праць у галузі теорії і практики каталізу й кінетики, основ технічних технологій.